ZEE LEEST

Het sterven van Rebecca

Nico van der Zee bespreekt in deze column regelmatig zinnige en onzinnige zaken. Reacties zijn welkom: nicovanderzee@gmail.com.

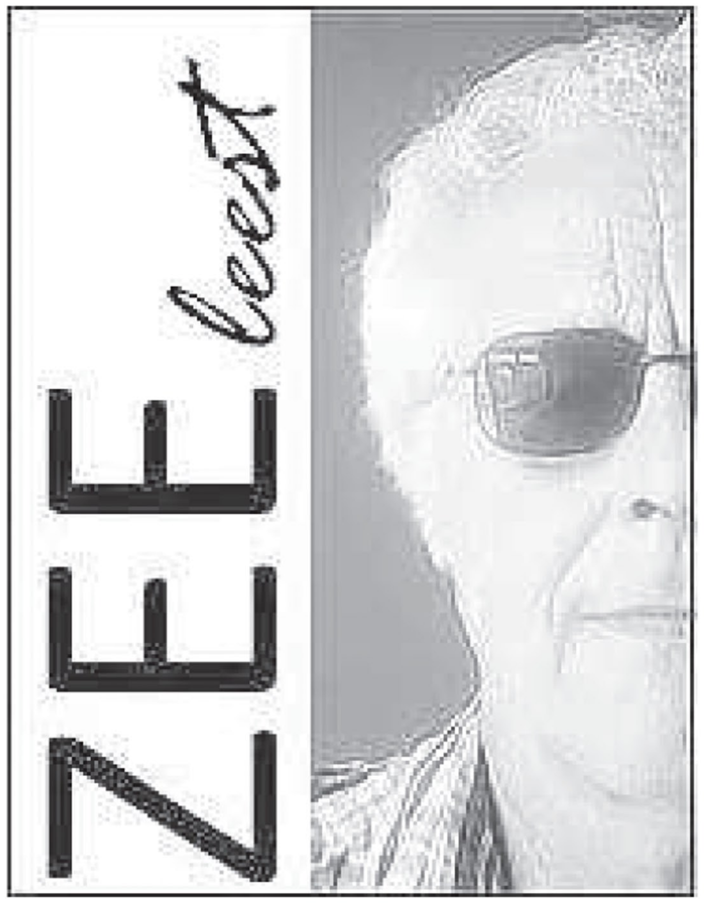

Eén van de eerste columns die ik voor Amigoe schreef, ging over het boek 'Zuidstraat' van Denis Henriquez. Voor mij nog steeds de enige echte Arubaanse schrijver. 'Zuidstraat' is een pareltje en is veel te weinig gelezen op ons eiland. Op havo en vwo wordt er wel enige aandacht aan besteed, maar daar blijft het bij. Na 'Zuidstraat' scheef Henriquez nog twee romans, waarna het heel stil werd rond zijn persoon. Hij was leraar in Nederland geworden, het leek bij deze drie boeken te blijven. In die oude column sprak ik de wens uit dat Henriquez de pen weer ter hand zou nemen en mijn wens werd vervuld.

Een paar maanden geleden verscheen 'Het sterven van Rebecca Lopez Ikario', een roman die speelt in Aruba, een roman waarin een Arubaans leven centraal staat. Het kostte me even moeite om een exemplaar te krijgen. Je kunt het natuurlijk als digitaal boek downloaden, maar ik wilde toch liever een echt boek in handen hebben. Het is een dik boek, maar laat u dat niet weerhouden om het te lezen. Ik heb het boek in een paar avonden geboeid uitgelezen.

Groots en meeslepend wil ik leven, schreef Hendrik Marsman eens. Dat is het leven van Rebecca Lopez Ikario zeker niet. Rebecca is een gewone Arubaanse; ze krijgt in haar leven een flinke portie problemen te verwerken. Leven is daarbij vaak overleven. Huiselijk geluk vindt ze vooral bij haar familie en de mensen in de straat, ze trouwt niet, krijgt geen kinderen. Toch staat naast Rebecca een zoon centraal in de roman. Het is het kind van haar eveneens ongetrouwde zuster. De vader is bekend, maar daar willen ze geen contact meer mee hebben. Rebecca vervult de vaderrol, net zoals ze voor haar zusters het hoofd van het gezin is. De zoon is naar Nederland verhuisd en komt terug op het eiland als Rebecca te horen heeft gekregen dat ze ongeneeslijk ziek is en dat het einde niet meer lang op zich laat wachten. Wie dat wil, kan in de zoon de schrijver van het boek te herkennen. In terugblikken komt het leven van Rebecca naar voren in haar tijd van sterven.

Ik zou het fijn vinden als het boek van Henriquez veel gelezen gaat worden. Het is een zorgvuldig en goed geschreven kroniek van een leven, maar ook een kroniek van Aruba in de twintigste eeuw. De gebeurtenissen in de wereld gaan eerst aan Aruba voorbij, maar brengen wel angstige gevoelens met zich mee. De Tweede Wereldoorlog is al duidelijker merkbaar en met de beroeringen rond het verkrijgen van de Status Aparte komt het geweld heel dichtbij. Arubaanse persoonlijkheden komen in het boek veelvuldig naar voren, al dan niet onder hun echte naam. Beschrijvingen van straten en plaatsen roepen ongetwijfeld herinneringen op.

Dit is geen recensie, maar een oproep om het boek te gaan lezen. Wie een bespreking van het boek wil lezen, kan terecht bij Wim Rutgers die er uitvoerig over schreef. Google op 'Wim Rutgers Rebecca' en u komt bij de bespreking terecht. Ik kom zelf op deze plaats ook nog eens een keer op het boek terug en dat komt door de flaptekst. Het boek zou namelijk gaan over de essentie van het leven in Aruba. Zo'n flaptekst wordt meestal door de uitgever geschreven, maar ongetwijfeld heeft Denis Henriquez zijn goedkeuring moeten verlenen. De essentie van het leven in Aruba, daar wil ik nog wel eens verder over nadenken.